

skaffe fattigdommen i den tredje verden, og samtidig skærer i ulandsbistanden. Det må hr. Lars Barfoed da selv kunne se er topmålet af hykleri. For hver evig eneste krone, denne regering skærer i ulandsbistanden, er der flere mennesker, der ikke får mad på bordet, og flere mennesker, der ikke får mulighed for at få en uddannelse.

Hr. Lars Barfoed har ret i, at et lille land som Danmark ikke kan løfte alle verdens byrder. Men for hver evig eneste krone, vi giver, kan vi løfte en families eller en enkelt persons byrder – mennesker, som ellers ikke havde nogen som helst muligheder her i tilværelsen – og det synes jeg sådan set er hver evig eneste krone, vi bruger ekstra på området, værd.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

For Kristendemokraterne har det altid betydet meget, at der er balance i tingene, og det er vel også det, et finanslovsforslag og en finanslovdebat og en debat om ændringsforslag går ud på. Sådan var det for os, da vi fremsatte vores eget forslag til finanslov for snart flere måneder siden, og sådan er det også i dag, når vi skal stemme om ændringsforslagene. Vi vil gøre os umage for, at der er balance, så vi ikke bruger flere penge, end vi tjener eller får ind på anden vis.

Det leder mig hen til at sige et par ting om skat og skattestop. Jeg synes, at når vi debatterer skat og skattestop, er vi med til at lægge skatten for had, og jeg synes egentlig, vi burde dreje diskussionen et helt andet sted hen, nemlig til at diskutere, hvad det er, vi vil med samfundet: Hvilke indtægter har vi brug for for at dække de udgifter, samfundet har, altså til det fælles bedste? Det er den indfaldsvinkel, vi gerne vil tage, når der diskuteres skatter og indtægter: Skatterne bidrager til det fælles bedste og er ikke nødvendigvis et nødvendigt onde.

Vi tror, det er den vej, man skal gå – ikke fordi vi i og for sig har noget imod et skattestop, for vi ønsker ikke, at skatten skal stige generelt. Vi ønsker faktisk, at skatten på arbejde skal ned, men vi erkender også, at midlerne skal ind, for at vi kan få samfundsøkonomien til at hænge sammen.

Vi har naturligvis en hel række ønsker til dette års finanslov, og vi har dem med i vores udspil: Bedre kvalitet i daginstitutionerne; børneombudsmand; obligatorisk familiepolitik på arbejdspladserne; forhøjelse af ulandsbistanden; flere penge til miljøet og – som flere ordførere også har været inde på tidligere i dag – mere

satsning på alternative energikilder, fordi det er noget, der kan have effekt på beskæftigelsen.

Det sidste har denne regering stort set skåret væk, og det mener vi er en fejltagelse. Ikke fordi vi synes, at der generelt skal støtte til for at holde erhvervslivet i gang, for det er klart, at erhvervslivet først og fremmest har en opgave i at holde sig selv i gang og også har en interesse i det. Men et enkelt eksempel er solenergien, som vi var godt på vej med i Danmark. Det er drønærgeligt, at det tilskud, der skulle være givet 2-3 år mere, for at solenergien kunne være blevet et lige så vellykket projekt som vindenergien, blev cuttet. Hjemmemarkedet på solenergiområdet er stort set forsvundet, og hvis man vil have et godt eksportmarked, er man altså nødt til også at have et hjemmemarked.

Når det er sagt, vil det være sådan, at vi som andre partier selvfølgelig stemmer for en del ændringsforslag i dag, og vi stemmer også imod en del ud fra det synspunkt, at der totalt set skal være balance. Vi vil selvfølgelig også stemme gult til nogle forslag, for økonomien skal jo hænge sammen.

Kl. 15.55

Vi gik til dette års finanslovforhandlinger i forventning om, at det nok var, som det plejer: At stort set alting var aftalt med Dansk Folkeparti, og at vi kun skulle aflægge høflighedsvisit i Finansministeriet. Det blev noget anderledes, og det har jeg da lyst til at udtrykke Kristendemokraternes taknemlighed over. Det blev ikke, som det plejer – ikke for Kristendemokraterne i hvert fald. Vi havde gerne ønsket, at forligene var blevet noget bredere, også fordi statsministeren jo indbød til et bredt samarbejde i forbindelse med åbningsdebatten, og fordi vi gerne ser et bredt samarbejde. Vi vil gerne samarbejde hen over midten, men det har åbenbart af forskellige årsager ikke kunnet lade sig gøre.

Vi er selvfølgelig tilfredse med den aftale, som vi har indgået med regeringen og Dansk Folkeparti. Vi ved godt – så realistiske er vi trods alt – at vi ikke kan levere de mandater, der skal til for at flytte et flertal. Det var naturligvis ønskeligt, at vi var i den situation, men det kan være, der lige går et valg eller to, inden vi kommer det. Men vi er tilfredse med de fingeraftryk, vi har fået sat på finansloven – fingeraftryk, som kan læses direkte ud af Kristendemokraternes finanslovudspil.

Her tænker jeg på forbedrede forhold for adoptivforældre; modulordninger i børnehaverne; bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn;